

Uſandhed, var det!) Det kan godt være, jeg kan ikke bevise, at det er rigtigt. Naar altsaa den højtærede Marineminister fralægger sig det, vilde jeg ønske, at han samtidig dermed, da han jo i Øjeblikket fungerer som Krigsminister, ogsaa vilde have fralagt sig det andet, jeg anførte, at vore Tropper skulle kaserernes Grundlovsdagen. Paa Grundlovsdagen, som er en almindelig Festdag for Borgerne her i Kjøbenhavn, skulle de lufkes inde. Paa Valgdagen, hvor hele Folket ogsaa er i Bevægelse, og som er en af de allervigtigste Dage i Folkets Liv, havde vi ogsaa haft Eksempler paa, at Tropperne ere blevne kasererede. Der fortælles — jeg kan ganske vist ikke bevise det, jeg kan kun anføre det som et Rygte, der har Sandsynligheden for sig —, at der paa saadanne Dage har været udleveret skarpe Patroner til Garden. Det skulde glæde mig, om den højtærede Minister vilde give os Oplysninger om, hvorvidt det forholder sig saaledes. At Tropperne have været kasererede, veed jeg, for jeg har selv set paa, at man f. Eks. ved Valgene i 5te Kred. har holdt Garden indespærret i Kasernen, hvor den holdtes i Beredskab og ikke maatte komme ud. Med Hensyn til denne Udrustningskonto paa 800,000 Kr. udtalte den højtærede Minister, at han meget gerne vilde have et større Beløb. Ja, det tvivler jeg ikke om, den ærede Minister vilde vist gerne have et langt større Beløb, for det viser sig jo, at vore militære Ministre kunne bruge alt. Der er saa godt som ingen Grænser for, hvad de kunne bortbøde af Landets Penge, men naar der tilbydes 600,000 Kr., kan jeg ikke tro andet, end at det er et meget godt Tilbud. Jeg tillægger heller ikke den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem fra Tisted (Trolle), nogen afsærende Betydning i denne Henseende. Jeg har aldrig hørt, at en tjenstgørende Officer har haft en anden Mening end den, Ministeren havde, og derfor siger jeg, at naar det ærede Medlem mener, at det Beløb af 600,000 Kr., som jeg tilbyder, er for lidt, tillægger jeg ikke det videre Betydning. Jeg maa fremdeles hævde, at for det Beløb kan der meget godt afholdes de Udgifter, som ere nødvendige til de Øvelsesrustninger, som vi behøve at foretage hos os. Jeg maa meget beklage, at en meget stor Del af den ærede Ministers Bemærkninger kan jeg ikke svare paa, fordi de ikke vare hørlige for mig. Jeg var ikke i Stand til at opfatte dem. Men saa vidt jeg forstod den ærede Ministers Bemærkninger angaaende den Anse, jeg fremførte angaaende Lødsforholdene nede i

Helsingør, forekom det mig, at Ministeren tog disse Forhold i Forsvar og sagde, at der ikke var Penge nok til Driften af denne Lødsdamper i Helsingør. Men naar der er saa knapt med Penge — der er 5,000 Kr. — forstaar jeg ikke, hvorledes denne Lødsdamper kan gaa paa Lyftart, og det uden for sit Lødsdistrikt. Det maa dog være ved Ministerens Samtykke, naar denne Damper gaar til Lille Vælt, til Kolding, hvad Skibsjournalen oplyser, at den har gjort. Sigledes ses det, at den har været nede ved Kåkse. Det tyder ikke paa Knappehed, naar Damperen kan gaa paa saadanne Langfarter, hvor den ikke har noget som helst at bestille. Hvad for øvrigt dette Forhold angaar, har jeg ikke gjort det værre, end det er, men tværtimod kunde der med Rette siges meget skarvere Ord om det hele Forhold, der har fundet Sted med den Lødsdamper. Det er f. Eks. en almindelig Mening blandt de Folk, der have været med, at denne Skibsjournal rimeligvis er lidt pyntet. Rimeligvis er Forholdet værre, end Skibsjournalen udviser. Med Hensyn til Bevillingen til Fyret paa Middelgrunden mente den højtærede Minister, at det er saa nødvendigt at faa det. Ja, jeg indrømmer, at det er nødvendigt, ellers kunde jeg ikke være med til at stemme derfor. Men denne Nødvendighed er skaffet til Veje derved, at Middelgrundsfortet er blevet bygget. Hvis Middelgrundsfortet ikke var blevet bygget, saa var der sikkert aldrig blevet Tale om disse 90,000 Kr. til at bygge et Fyr for der ude. — Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger over for den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører sagde, at jeg ikke respekterede Bedtægter. Ja, den Anskuelse staar jeg ved. Jeg vil respektere Love og Grundloven, men at Bedtægter skulle respekteres, kan jeg ikke indrømme. Jeg kan ikke indse, at fordi der ifølge gammel Bedtægt er blevet bevilget 1,200,000 Kr. til Værftet, skulle alle følgende Folketingsmænd derved være bundne til for evige Tider aldrig at kunne komme bort fra denne Sum. Det kan jeg ikke indrømme, jeg føler mig ikke bunden derved, og jeg tror ikke, der kan gøres noget som helst Anvar gældende mod dem, der sige: Nu bryde vi med denne Bedtægt, fordi vi anse det for en fordelagtig Bedtægt at give disse 1,200,000 Kr. Det forekommer mig, at vi staa frit over for dette Forhold, vi ere ikke forpligtede til at staa bundne ved de Gynder, der ere begaaede i Fortiden, vi have Lov til at gøre det godt, som tidligere Folketing efter vor Overbevisning have forbrudt. Hvad angaar Værftets Arbejdere har jeg sagt, at hvis de skulde beskæftiges paa den gamle Maade, har jeg ikke